

Το αιφνίδιο τέλος του μακαριστού π. Κοσμά Γρηγοριάτη (1942-27/1/1989)

[/ Πεμπτούσια](#)

Την Παρασκευή, 27 Ιανουαρίου 1989, μετά την δύση τού ηλίου, έδυσε γι' αυτή την ζωή ο ζηλωτής τού ευαγγελισμού των αφρικανών αδελφών, ιερομόναχος Κοσμάς, για να ανατείλει στην ανέσπερη ημέρα τής Βασιλείας τού Θεού. Το ταξίδι του, από το Λουμπουμπάσι στο Κολουέζι, έληξε αιφνίδια και θανατηφόρα, λόγω αυτοκινητιστικού δυστυχήματος, και συγχρόνως έληξε το ταξίδι του στην πολυστένακτη γη μας και στην μαύρη Ήπειρο και άρχισε το ταξίδι του στην αιωνιότητα, την μένουσα πόλη, την ποθεινή πατρίδα. Έζησε ταπεινά, απλά, χωρίς διάθεση προβολής και έφυγε βίαια, όπως βιαστική και ασταμάτητη ήταν και η ζωή του. Ευρισκόμενος σε Ιεραποστολική περιοδεία έπεσε θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος.

Επιστρέφοντας στο Κολουέζι, 55 χιλιόμετρα έξω από το Λουμπουμπάσι, ένα φορτηγό από την απέναντι κατεύθυνση μπήκε στο αντίθετο ρεύμα και χτύπησε πλαγιομετωπικά το Λαντ Ροβερ που οδηγούσε ο π. Κοσμάς. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθεί επί τόπου ο μακαριστός Ιεραπόστολος, ενώ οι συνεπιβάτες του -ο Έλληνας πρόξενος κ. Διονύσιος Κιβετός και ο ιθαγενής Μωϋσής που συνόδευε στις περιοδείες τον π. Κοσμά- σώθηκαν εκ θαύματος. Ήταν κι αυτό στην πρόνοια του Θεού. Όπως μας διηγήθηκε αργότερα ο Πρόξενος κ. Κιβετός, ο π. Κοσμάς έβαλε στο μαγνητόφωνο το ορατόριο του Βερνάρδου «Κοσμάς ο Αιτωλός» και ακούγοντάς το έψαλλε χαμηλόφωνα. Κατά την σύγκρουση ο π. Κοσμάς έβγαλε ένα ελαφρύ επιφώνημα «ωχ!», ενώ ο Πρόξενος λιποθύμησε και ο ιθαγενής Μωϋσής πετάχτηκε έξω από το αυτοκίνητο.

Το αυτοκίνητο μετά από δύο τούμπες έπεσε σε παρακείμενο χαντάκι. Κάποιοι ιθαγενείς που αντιλήφθηκαν το τροχαίο έτρεξαν και εναπέθεσαν το σώμα του π. Κοσμά στην άκρη του δρόμου. Η ώρα ήταν 8.10 το βράδυ. Το ευλογημένο σώμα του, που δεν βρήκε ανάπαυση και ξεκούραση σ' αυτή την ζωή, αναπαύεται πάνω στο γρασίδι. Το αίμα απ' τις πληγές του συμπαρασύρεται απ' την βροχή που πέφτει την ώρα εκείνη και ποτίζει την αφρικανική γη.

Ο π. Κοσμάς αποδείχθηκε θησαυρός ανεκτίμητος στα σπλάχνα της Αφρικής. Αγνός,

ευαίσθητος αλλά και δυναμικός έγραφε προφητικά για τον εαυτό του· «Το δόσιμο να είναι αληθινό, ολοκληρωτικό, δίχως κρατούμενα, με διάθεση αυτοθυσίας και αυταπαρνήσεως και με σκοπό ν' αφήσουμε τα κόκαλά μας μεταξύ των ιθαγενών επί του Ιεραποστολικού πεδίου». Το γεγονός πληροφορήθηκε πρώτος ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κεντρίας Αφρικής κ. Τιμόθεος που βρισκόταν στην πρωτεύουσα του κράτους, την Κινσάσα. Λόγω ελλείψεως μεταφορικών μέσων έφθασε στο Λουμπουπάσι για να κηδέψει τον π. Κοσμά μετά από τρεις μέρες.

Στην Ελλάδα την είδηση έδωσε τηλεφωνικώς η Μοναχή Ξενη, συνεργάτιδα του π. Κοσμά. Οι γονείς του π. Κοσμά και τ' αδέρφια του πληροφορούνται το γεγονός από τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου το ξημέρωμα της επόμενης μέρας. Ο πόνος των γονέων, που με καρτερικότητα και χριστιανικό ήθος δέχθηκαν την είδηση, σκιαγραφείται στα λόγια της μητέρας του π. Κοσμά, της μακαριστής Δεσποινας: «Μόλις άκουσα την είδηση ξαφνιάστηκα. Εκείνη την στιγμή μου ήρθε ένα ρίγος σε όλο μου το σώμα. Πάγωσα! Ο πόνος μου ήταν μεγάλος και βαθύς. "Παιδί μου", είπα, "έφυγες τόσο βιαστικά και άφησες τόσο έργο πίσω σου". Αντίκριζα την εικόνα της Παναγίας και της αποκρινόμουνα· "Παναγιά μου, έτσι πόναγες και συ για το παιδί σου;"». Στο προσωπικό ημερολόγιο των ημερών εκείνων του πατέρα του κ. Δημήτρη, που εκοιμήθη πριν τρία χρόνια, διαβάζουμε· «Ενόμιζα κάποτε πως ήμουν σκληρός, ανθεκτικός. Τώρα όμως απέκτησα μια ευαίσθητη πληγή που με το παραμικρό ματώνει και πονάει. Έξω σκουπίζω τα δάκρυά μου, στο δωμάτιό μου όμως τ' αφήνω και τρέχουν ελεύθερα, άφθονα. Προσεύχομαι στον Κύριο μας να μην το γράψει για αμαρτία».

Τρισάγιο στον τάφο του π. Κοσμά

Τρεις μέρες η σορός του π. Κοσμά παρέμεινε σε ειδικό θάλαμο του Νοσοκομείου, που χρησιμοποιείται για τις περιπτώσεις αυτές. Κατά θαυμαστό τρόπο όλοι πρόσεχαν ότι το σώμα του δεν πάγωνε και διαρκώς έτρεχε αίμα από τα τραύματά του μέχρι και την ώρα της ταφής. Όπως γνωρίζουμε όλοι, τα σώματα των Αγιορειτών Πατέρων δεν παγώνουν, κατά παραχώρηση της Παναγίας μας, όσες ώρες κι αν περάσουν.

Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 1989, εορτή των Τριών Ιεραρχών, η σορός του π. Κοσμά μεταφέρθηκε από το Νοσοκομείο στον Ι. Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Λουμπουμπάσι, για να ψαλεί η Νεκρώσιμος Ακολουθία αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία. Παρόντες ήταν όλοι οι ομογενείς Έλληνες με τις οικογένειές τους, τα παιδιά του Γυμνασίου, ο Πρόξενος κ. Κιβετός, εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως του Ζάϊρ, οι τοπικές αρχές της πόλεως και πλήθος Ορθοδόξων ιθαγενών. Μετά τις δώδεκα η ώρα η σωρός του π. Κοσμά μεταφέρθηκε στο αεροδρόμιο, ώστε αεροπορικώς να φθάσει στο Κολουέζι, για να ενταφιασθεί στον προαύλιο χώρο της Ιεραποστολής. Η πόλη του Κολουέζι παρέμεινε τρεις μέρες βυθισμένη στο πένθος.

Περισσότεροι από δύο χιλιάδες Ορθόδοξοι ιθαγενείς των γύρω περιοχών αψηφώντας τα ξενύχτια, την πείνα και την ταλαιπωρία, συνωστίζονταν γύρω από την Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, δείγμα κι αυτό της αγάπης τους στον πνευματικό τους πατέρα που τούς ανέστησε εν Χριστώ. Όλοι ήθελαν να προσκυνήσουν το λείψανο του π. Κοσμά, το οποίο τέθηκε για τον σκοπό αυτό σε λαϊκό προσκύνημα. Μετά από Τρισάγιο στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, παρουσία των αρχών της πόλεως, των Ελλήνων ομογενών και χιλιάδων αφρικανών Ορθοδόξων και μη, η σωρός του π. Κοσμά μεταφέρθηκε για να ενταφιασθεί ακριβώς πίσω από το Ιερό του Ναού.

Για τούς αφρικανούς Ορθοδόξους αδελφούς μας ο θάνατος του π. Κοσμά ήταν κάτι το απρόσμενο. Πόνεσαν και τον έκλαψαν πολύ. Έχασαν τον πνευματικό τους πατέρα, τον ποιμένα που τούς οδήγησε στον Χριστό, που τούς βάπτισε, που χάριτι Θεού τούς αγίασε και ξερίζωσε απ' τις καρδιές τους τις προγονικές σατανικές δοξασίες. Ο τάφος του π. Κοσμά αποτελεί σήμερα σύμβολο αγάπης, θυσίας και προσφοράς. Το έργο του συνεχίζει επάξια ο Ιερομόναχος π. Μελέτιος Γρηγοριάτης, έχοντας ως συνεργάτες τούς Μοναχούς Νικόλαο και Δαμασκηνό Γρηγοριάτη και την κ. Θεανώ Μουσδελεκίδου από την Έδεσσα. Με τις ευλογίες του Κυρίου μας η Ορθοδοξία έριξε βαθιά τις ρίζες της στην αφρικανική γη. Ο αιφνίδιος θάνατος του π. Κοσμά λειτούργησε αφυπνιστικά για πολλές συνειδήσεις. Στην Ελλάδα και το εξωτερικό οι φίλοι της Εξωτερικής Ιεραποστολής πολλαπλασιάστηκαν. Ιδρύθηκαν

νέα Ιεραποστολικά Σωματεία και αναδείχθηκαν μεγάλοι ευεργέτες. Ο π. Κοσμάς ξέγραψε τον εαυτό του ευαγγελιζόμενος τον Χριστό στην Αφρική. Τον έγραψε ήδη η Εκκλησία στο Ιεραποστολικό της μητρώο ως φωτιστή του λαού του Ζαΐρ.

Η μνήμη του ας είναι αιώνια!

Πηγή: Ιεραποστολικός Σύνδεσμος Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός